

Ewangelia Łukasza

Rozdział 11

Ojcie Nasz

1. A gdy On w pewnym miejscu modlił się i zakończył modlitwę, ktoś z jego uczniów rzekł do niego: Panie, naucz nas modlić się, jak i Jan nauczył uczniów swoich. 2. Wtedy rzekł do nich: **Gdy się modlicie, mówcie: Ojcie nasz, któryś jest w niebie, święć się imię twoje, przyjdź Królestwo twoje, 3. Bądź wola twoja, jak w niebie tak i na ziemi, chleba naszego powszedniego daj nam na każdy dzień, 4. I odpuść nam grzechy nasze, albowiem i my odpuszczamy każdemu winowajcy swemu, i nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego.**

O wytrwałości w modlitwie i przypowieść o przyjacielu o północy

5. I rzekł do nich: **Któż z was, mając przyjaciela, pójdzie do niego o północy i powie mu: Przyjacielu, pożycz mi trzy chleby, 6. Albowiem przyjaciel mój przybył do mnie, będąc w podróży, a nie mam mu co podać. 7. A tamten z mieszkania odpowie mu: Nie naprzykrzaj mi się, drzwi już są zamknięte, dzieci moje są ze mną w łóżku, nie mogę wstać i dać ci. 8. Powiadam wam, jeśli nawet nie dlatego wstanie i da mu, że jest jego przyjacielem, to dla natręctwa jego wstanie i da mu, ile potrzebuje. 9. A Ja wam powiadam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam. 10. Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje, a kto szuka, znajduje, a kto kołacze, temu otworzą. 11. Gdzież jest taki ojciec pośród was, który, gdy syn będzie go prosił o chleb, da mu kamień? Albo gdy będzie go prosił o rybę, da mu zamiast ryby węża? 12. Albo gdy będzie go prosił o jajo, da mu skorpiona? 13. Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim, o ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go proszą.**

Jezus odpowiada na zarzuty współpracy z szatanem

14. I wypędzał demona, który był niemy. A gdy demon wyszedł, niemy przemówił. I tłum zdumiał się. 15. Niektórzy zaś z nich mówili: On wypędza demony mocą Belzebuba, władcy demonów. 16. Drudzy zaś, kusząc go, żądali od niego znaku z nieba. 17. A On znając ich zamysły, rzekł do nich: **Każde królestwo, rozdarte wewnątrz, pustoszeje, a skłócone domy upadają. 18. Jeśli więc szatan sam w sobie jest rozdarty, jak się ostatecznie jego królestwo, skoro mówicie, że Ja mocą Belzebuba wypędzam demony? 19. Jeżeli zaś Ja mocą Belzebuba wyganiam demony, to czyją mocą synowie wasi wypędzają? Dlatego oni będą sędziami waszymi. 20. Jeżeli natomiast Ja palcem Bożym wypędzam demony, zaiste przyszło już do was Królestwo Boże. 21. Gdy zbrojny mocarz strzeże swego zamku, bezpieczne jest mienie jego.**

22. Lecz gdy mocniejszy od niego najdzie go i zwycięży, zabiera mu zbroję jego, na której polegał, i rozdaje jego łupy. **23.** Kto nie jest ze mną, jest przeciwko mnie, a kto nie gromadzi ze mną, rozprasza.

Niebezpieczeństwo powierzchownego odrodzenia

24. Gdy duch nieczysty wyjdzie z człowieka, wędruje po miejscach bezwodnych, szukając ukojenia, a gdy nie znajdzie, mówi: Wróć do domu swego, skąd wyszedłem. **25.** I przyszedłszy, zastaje go wymiecionym i przyozdobionym. **26.** Wówczas idzie i zabiera z sobą siedem innych duchów, gorszych niż on, i wchodzi, i mieszkają tam. I bywa końcowy stan człowieka tego gorszy niż pierwotny. **27.** A gdy On to mówił, pewna niewiasta z tłumu, podniósłszy swój głos, rzekła do niego: Błogosławione łono, które cię nosiło, i piersi, które ssaleś. **28.** On zaś rzekł: Błogosławieni są raczej ci, którzy słuchają Słowa Bożego i strzegą go.

Jezus odmawia znaku z nieba

29. A gdy się tłumy zbierały, zaczął mówić: Pokolenie to jest pokoleniem złym; znaku szuka, ale inny znak nie będzie mu dany, jak tylko znak Jonasza. **30.** Jak bowiem Jonasz stał się znakiem dla Niniwczyków, tak będzie i Syn Człowieczy dla tego pokolenia. **31.** Królowa z południa stanie na sądzie wraz z tym pokoleniem i spowoduje ich potępienie, gdyż przybyła z krańców ziemi, aby słuchać mądrości Salomona, a oto tutaj więcej niż Salomon. **32.** Mężowie z Niniwy staną na sądzie wraz z tym pokoleniem i spowodują jego potępienie, gdyż na skutek zwiastowania Jonasza pokutowali, a oto tutaj więcej niż Jonasz.

Podobieństwo o zapalanej świecy

33. Nikt nie zapala świecy i nie stawia jej w ukryciu ani pod korcem, ale na świeczniku, ażeby ci, którzy wchodzi, widzieli światło. **34.** Świecą ciała jest oko twoje. Jeśli oko twoje jest zdrowe, i całe ciało twoje jest jasne. A jeśli jest chore, i ciało twoje jest ciemne. **35.** Bacz więc, by światło, które jest w tobie, nie było ciemnością. **36.** Jeśli więc całe ciało twoje jest jasne i nie ma w nim cząstki ciemnej, będzie całe jasne, jak gdyby świeca oświeciła cię swym blaskiem.

Jezus potępia faryzeuszów i zakonoznawców

37. A gdy to mówił, zaprosił go do siebie pewien faryzeusz na posiłek. Wszedłszy więc, zasiadł do stołu. **38.** Ujrawszy to, faryzeusz dziwił się, że nie obmył się przed posiłkiem. **39.** Pan zaś rzekł do niego: Teraz wy, faryzeusze, oczyszczacie to, co jest zewnątrz kubka i misy, ale to, co jest wewnątrz was, pełne jest łupiestwa i złości. **40.** Głupcy, czy ten, który uczynił to, co jest zewnątrz, nie uczynił i tego, co jest wewnątrz? **41.** Ale dajcie to, co wewnątrz, na jałmużnę, a oto wszystko dla was będzie czyste. **42.** Lecz biada wam, faryzeusze, że dajecie dziesięcinę z mięty i ruty, i z każdego ziele, a pomijacie prawo i miłość Boga; a jednak należało i to czynić, i tamtego nie zaniechać. **43.** Biada wam, faryzeusze, że lubicie

pierwsze miejsca w synagogach i pozdrowienia na rynkach. **44.** Biada wam, że jesteście jak groby nie oznaczone, a ludzie, którzy chodzą po nich, nie wiedzą o tym. **45.** A odpowiadając, rzekł jeden z uczonych w zakonie do niego: Nauczycielu, mówiąc tak, i nas znieważasz. **46.** On zaś rzekł: **I wam, zakonoznawcy, biada,** bo obciążacie ludzi brzemionami nie do uniesienia, a sami ani jednym palcem swoim nie dotykacie tych brzemion. **47.** Biada wam, że budujecie grobowce prorokom, a przecież ojcowie wasi pozabijali ich. **48.** Zaiste, świadczycie przez to, że pochwalacie uczynki ojców swoich, gdyż oni ich zabili, a wy budujecie im groby. **49.** Dlatego też i Mądrość Boża powiedziała: Poślę do nich proroków i apostołów, a z nich niektórych będą zabijać i prześladować, **50.** Aby dopominano się od tego pokolenia o krew wszystkich proroków, wylaną od założenia świata, **51.** Począwszy od krwi Abła aż do krwi Zachariasza, który został zabity pomiędzy ołtarzem i świątynią. Zaprawdę powiadam wam: Dopominać się jej będą od pokolenia tego. **52.** Biada wam zakonoznawcy, że pochwyciliście klucz poznania; sami nie weszliście, a tym, którzy chcieli wejść, zabroniliście. **53.** A gdy stamtąd odchodził, zaczęli uczeni w Piśmie i faryzeusze gwałtownie nań napierać i wypytywać go o wiele rzeczy, **54.** Czyhając nań, by go przychwycić na jakimś jego słowie.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01